

РЕШЕНИЕ

№ 4261

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3036** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП-С., срещу Решение № 20171075 от 12.08.2021 г. на СРС, по н.а.х.д. № 13397/2019 г., по описа на СРС, НО, 115 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 443752-F483138/21.06.2019 г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на НАП С., с което на А. Б. М. на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание – глоба в размер на 39 422,50 лв. за нарушение на чл. 53, ал.1 вр. чл. 50, ал.1, т.5, б. „г“ от ЗДДФЛ.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, неправилност на първоинстанционното решение, поради което се иска неговата отмяна. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Ф. поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът по касационната жалба, не се явява и

не се представлява. Представени са писмени бележки, в които оспорва жалбата.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 27.03.2019 г. в ТД на НАП С., офис „Център“ след извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, възложена с Резолюция от 19.03.2019 г., било установено, че А. Б. М. през данъчната 2018 г. не е изпълнил задължението си да подаде ГДД за облагаемия си доход за 2017 г., в териториалната дирекция на НАП по постоянен адрес в законоустановения срок – 30.04.2018 г., съгласно чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ. Нарушението е извършено на 02.05.2018 г. Посочено е, че нарушението е било извършено за първи път.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че нарушението описано в АУАН и НП не е извършено, тъй като към 21.12.2017 г. М. не е имал непогасени задължения, поради което и не е възникнало задължението най – късно до 30.04.2018 г. да декларира непогасен остатък по договор за заем от 2012 г., поради което е отменил НП като незаконосъобразно. Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящият състав на АССГ споделя правните изводи на СРС, че с посочване на данните от т. 7 „Притежавани банкови сметки от лицето“ от цитирания протокол, тъй като именно от тях е видно, че административно наказващият орган е посочил, че на 12.06.2012 г. е постъпила сума в размер на 250 000 щатски долара по сметка на ответника в Банка Г., А., а по отношение на произхода на постъпилите по банков път средства е посочил изрично, че на 31.05.2012 г. е бил подписан договор между А. М. и Б. Д., като последният е представил декларация, в която е посочил, че той е превел сумата на М. именно по договор за заем. АНО се е позовал още на приложени копия на договора с Б. Д. и техни преводи, копие от фактура от „Проксио И.“ САЩ, копие от потвърждение за получено удостоверение, копие на удостоверение за притежавани акции, копия на банкови бордера за движение по банкова сметка в Банка Г., А.. В този смисъл съдът не кредитира изложеното в касационната жалба твърдение, че в рамките на първата проверка, завършила с Протокол № 22221018099623-073-001/21.12.2018 г., не са събрани доказателства относно това дали е налице заем, кога е получен той, дали е върнат и дали същият е бил деклариран в НАП. Наведените твърдения в касационната жалба си противоречат с писмените доказателства по делото и по-конкретно с изложените от проверяващия орган данни в цитирания протокол. В тази връзка не се споделя и твърдението, че едва в резултат на извършената втора проверка, възложена с Резолюция № П – 22221019051514-040-001/19.03.2019 г., и представената във връзка с нея писмени обяснения на ответника от 27.03.2019 г., е установено нарушението.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото на ответника се дължи присъждане на заплатеното от него адвокатско възнаграждение, в размер на 1 500 лева - чл. 63д, ал. 1 ЗАНН. Този размер не се явява прекомерен, тъй като е определен в предвидения с чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, VI КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20171075 от 12.08.2021 г. на СРС, по н.а.х.д. № 13397/2019 г., по описа на СРС, НО, 115 с-в.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на А. Б. М. сумата в размер на 1 500 лв. представляваща направени във връзка с производството разноски адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.